

mere hyppige end hidtil, naar man faaer faadanne mere fylldige Politibestemmelser som de nu paatænkte — at indføre lignende Forskrifter som dem, der ere indførte for Kjøbenhavn ved en anden Lov af 11te Februar 1863, og derved at gjøre det muligt deels at tilendebringe den Slags Sager hurtigere end hidtil, deels ogsaa tilnærmelsesviis at indføre Offentlighed og Mundtlighed overalt i denne Green af Retspleien. Men skjøndt Regjeringen i flere Henseender har fundet det ønskeligt at opnaae ogsaa dette, har det dog viist sig, at det ingenlunde for Tiden kan naaes fuldstændig eller naaes i det Omfang udenfor Kjøbenhavn som her i Byen, idet der navnlig udenfor samme er den væsentlige Hindring tilstede, at der ikke finder nogen Adskillelse Sted mellem det udøvende Politik og Domsmagten i Politisager. Lovforslaget har derfor maattet bibeholde en langt friere Afgang til Appel og flere indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til selve Mundtlighedsprincipets Gjennemførelse. Smidlertid har Regjeringen dog troet, at der vil vindes Noget ved en saadan mindre fuldstændig Gjennemførelse af Principet i Kjøbstæderne og paa Landet, saavidt som Forholdene tilstede det. Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høie Things velvillige Bedømmelse.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag skulle blive omdeelte.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Forslag til Lov angaaende Indlæsningen af forskjellige private Telegraphanlæg“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1731 ff.).

W. Petersen: Efter den betydelige Udvikling, som Telegraphvæsenet har taget her i Landet som overalt i Europa, er det aldeles naturligt, at Staten søger at komme i udelukkende Besiddelse af hele Telegraphnettet, saa at den er Eneherre derover og ikke, som hidtil, skal være nødt til Indrømmelser ligeoverfor de forskjellige private Telegraphanlæg,

som findes rundt omkring i Landet. Jeg anseer det derfor for særdeles glædeligt, at Finansministeren har taget denne Sag i sin Haand og har forelagt nærværende Lovforslag, hvilket jeg varmt skal anbefale til Vedtagelse af Thinget. Jeg kan i det Væsentlige aldeles henholde mig til Lovforslaget og de det ledsagende Motiver, der give et ret godt Billede af Forholdene, som de ere rundt omkring ved de forskjellige private Telegraphlinier. Da jeg imidlertid som Medlem af den Commission, der, som den ærede Minister ved Lovforslagets Forelæggelse omtalte, har været nedsat i Anledning af denne Sag, har havt Leilighed til at gjøre mig specielt bekendt med samme, saa skal jeg tillade mig at supplere Motiverne noget og i Forbindelse dermed fremsætte nogle ganske faa Bemærkninger. — Foruden de tvende Grunde, som i Lovforslagets Motiver ere anførte, til at Communerne i sin Tid anlagde private Telegraphledninger, skal jeg saaledes fremhæve endnu en tredje Grund. I Motiverne er det anført, at disse Ledninger fremkaldtes deels ved det da stedfindende stærke Handelskræfter, og deels ved den meget omfattende Foretagelsesaaend, som gjorde det let at skaffe de Pengemidler, der vare fornødne for at blive deelagtiggjort i Anlægget af private Ledninger. Men hertil kom endnu et tredje Moment, som maaskee var det væsentligste og afgjørende, Hensynet til Concurrencen. Det laa nemlig simpeltthen i Forholdenes Natur, efterat forskjellige af Landets Kjøbstæder vare blevne forsynede med Stats Telegraphstationer, at ogsaa adskillige af de andre Kjøbstæder, dersom de vilde vedblive at hævde deres Stilling, maatte sørge for ogsaa at skaffe sig Telegraphstationer, idet de ellers let under deres Concurrence med de andre kunde blive overfløede. Det er dette Moment, som maaskee stærkest har hidraget til at fremkalde de private Telegraphanlæg, og som meest har bevæget Communerne til at underkaste sig den meget store Risiko og de Offre, som vare forbundne med deres Anlæggelse. Naar jeg siger, at der var forbundet stor Risiko dermed, da mener jeg, at denne væsentlig laa i de Concessioner, som bleve meddeelte til Anlægene. Som anført i Motiverne, indeholdt